

rek. Truplo umorjene so sodno raztelesili in je ugotovila komisija, da je bila Lapuhova zabodena v vrat z dolgim nožem ter udarjena dvakrat z železnim predmetom po glavi. Ozadje zločina je najbrž preuzitek. Omenjena posestnica je prodala svojo domačijo in si je izgovorila pri novem lastniku preuzitek. Dan pred umorom se je mudila v Brežicah, da si je zagotovila izplačilo 1000 din kot prvo vsoto od obljubljenega preuzitnine, ker so kmalu po prodaji nastali po stari navadi prepiri med Lapuhovo in novim gospodarjem. Koj po prvih poizvedbah o vzrokih strašnega dejanja so se podali orožniki na bivše posestvo preuzitkarice v Selu pri Dobovi, a lastnika niso našli doma, ker je odšel nekam na Hrvaško.

Železno blagajno odpeljali na samokolnici. V Selcah v škofjeloškem okraju je občinska blagajna v prostorih Prosvetnega doma. Selška občinska pisarna je dobila nočne obiskovalce, katerim so bile prilike dobro znane. Po vltomu v pisarno so naložili storilci železno blagajno na samokolnico in so jo odpeljali proti Selški Sori. Še pred izltvom Sevnice v Soro so se lotili blagajne s sekirami in jo razbili. Kot plen jim je padla v roke gotovina petih jurjev in hranilna knjižica za 3300 din. Razbito in izpraznjeno blagajno so pustili na mestu, sekire in samokolnico so odložili v grmovju ter zginili. Preiskava je ugotovila, da so bili pri vltomu na delu radi teže blagajne najmanj trije močni možki.

Med preiskavo je zašel ukradeni denar v konjske jasl. V Zavrstniku na Kranjskem so imeli pri Planinšekovih denarne prihranke v predalu zaklenjene skrinje, koje ključ je bil v zidni omarici. Lepega dne je denar skopnel iz skrinje in orožniki so prijeli kot krivca domačega hlapca, kateri je že imel večkrat posla s sodnijo radi nepoštenosti. Aretirani se je slednjič vdal ter priznal tatvino denarja, od katerega je nekaj takoj porabil, ostanek pa skrnil v seno. Ko so odvedli tata v

Za gospodinjstvo
skrbite vi . . . jaz
pa za vašo kožo!

Ni dvoma, da gospodinjska opravila škodujejo koži. Toda bodite brez skrbi, ker Vas NIVEA varuje pred škodljivimi vplivi. NIVEA Vam namreč krepi kožno stančevje, ohranja kožo zdravo in svežo ter ji daje mladostni izraz. Toda samo NIVEA vsebuje EUOERIT, okrepevalno sredstvo za kožo!

senik, da bi pokazal skrivališče, denarja ni bilo nikjer. Medtem ko je bil hlapec v preiskavi, so krmili konje drugi in so ponudili konjem med krmo tudi skrite bankovce, kateri so zgubljeni za večno.

Umor dekleta. Dne 2. junija se je zgodil na Gorenjskem v vasi Marija Ljubno zločin, kakršnega že dolgo ne pomni Gorenjska. Ne daleč od omenjene vasi na travniku so našli zaklano 21 letno dekle Marico Čeferinovo, doma iz Zalega loga pri Železnikih. Zločin je zakrivil in se je sam javil orožnikom Janez Rant iz Zalega loga, ki je družinski oče in ima skrbeti za tri nedorasle otroke. Do umora je prišlo radi nedovoljenega razmerja.

PROSVETNI DOM NA PREVALJAH —
NARODNA ZADEVA!

Slovenska Krajina

Prekmurski teden bo v Murški Soboti od 17. do 25. junija. Je to popolnoma neustrankarska zadeva in nasprotno lahko trdi samo tisti, kdor ni poučen o celi stvari ali kdor hoče biti vsepovsod zraven in prvi, tu pa morda ni. Če ni vse tako, kakor bi si mi želeli, pa smo krivi sami in ne krivimo drugih. Za danes samo toliko.

Murska Sobotica. Ko se človek pripelje po cesti Murska Sobotica—Beltinci tik pred zapiranjem železniških zapornic, postane upravičeno nejevoljen, ker potem mora sigurno čakati najmanj 12 do 15 minut, preden se zopet odpro. Zato prosimo železniško upravo, da to oviro odpravi, da ne bo upravičenega zabavljanja in godrnjanja. Sej bi zadostovalo le nekajminut.

Beltinci. Pred kratkim je imela združna elektrarna svoj letni občni zbor, na katerem so sklenili, da se cena električnemu toku za 1 kw zniža

Čoln namesto krste

V nekem malem pristaniškem mestu ob Baltiškem morju so imeli nedavno zanimiv pogreb. Takšnega menda še ni bilo nikjer. Ta dogodek ni svojevrsten po tem, da se ga je morda udeležilo izredno veliko ljudi, pač pa le zato, ker je mrtvec imel čisto drugačno krsto, kakor pa jih imajo navadno drugi pokojniki. Bil je to najstarejši ribič v tistem malem pristaniškem mestecu. Preden je umrl, je bila njegova zadnja želja, da ga pokopljejo ne v navadni krsti, pač pa v malem ribiškem čolnu. Njegovi domači in prijatelji so mu to poslednjo željo izpolnili. Položili so ga v majhen ribiški čoln in ga v tem čolnu postavili na mrtvaški oder, nato pa ga tudi v njem pokopali. Raz-

V mrežah greha

»Kako gre danes tvojim stenografinjam?«

»Še precej dobro.«

»Zdi se mi, da dobro napredujejo pod tvojim vodstvom. Le potrudi se!«

Anita je zardela. Sestrina pohvala jo je spravila v zadrego.

»Če boš videla gospoda primarija, mu reci, naj pride k meni.«

»Zdi se mi, da že gre.«

Hitela je na hodnik. V naslednjem trenutku se je vrnila.

»Je že tu!«

Nato je odšla. Čez nekaj trenutkov je vstopil g. primarij. V roki je držal črno torbico.

»Kaj pa je, sestra Benigna? Vi enkrat sedite!« se je začudil. »Ali vam morda ni dobro?«

»Zdi se mi, da se staram!« je na pol šaljivo, na pol resno odvrnila sestra.

Zdravnik je hudomušno opazoval svežo barvo sestrinega obraza in njene živahne rjave oči.

»Koliko pa ste stari, draga sestra? Devet in trideset?«

Benigna je zardela zaradi poklona, potem pa je na videz resno odvrnila:

»Dobro veste, gospod primarij, da nosim na ramah šest križev. Danes je petintridesetletnica mojega vstopa v red.«

»Čestitam!«

»Hvala lepa!... O gospodični Sorley bi rada z

vami govorila. Zdi se mi, da se ji bližajo zadnji trenutki.«

»Tako jo pogledam!«

»Prosim, poglejte tudi gospodično Henry. V prvem nadstropju je.«

»Gospodična Henry? Ali jo že poznam?«

»Ne! Šele pretekli teden je prišla sem. Včeraj se ji je stanje poslabšalo. Vročino ima in blede se ji.«

»Dobro, tudi njo bom pogledal. Drugih bolnikov ni?«

»Pač. Še ena visokošolka leži. Prehladila se je. Prosim, poglejte, ali morda ni kaj hujšega! Anita vam bo pokazala sobo. In še prosim, poglejte nogo gospodične Konoly. Toži, da jo spet boli.«

»Vse bom pogledal!« je odvrnil zdravnik in odšel.

Sestra je nato poklicala Anito.

»Pošlji k meni Heleno!« ji je naročila.

Anita je odhitela. Čez nekaj časa je prihitela na verando Helena.

»Pripravi papir. Narekovala ti bom pisma!« jo je sprejela sestra.

Helena je sedla, pripravila papir in čakala.

»Helena, ali si te dni videla Alojzijo?« jo je nenadoma vprašala sestra.

»Včeraj sem jo srečala na ulici.«

»Ali veš, kako ji gre?«

»Rekla je, da dobi tedensko 10 dolarjev. A zdi se mi, da ni zadovoljna s službo in bi se rada vrnila sem.«

za en dinar in bo odslej tok stal 4 din, in to iz razloga, ker so v preteklem poslovnem letu izplačali ves dolg za zgradbo krajevnega električnega omrežja in transformatorske postaje. Ako bo v bodočnosti kaj dobička, se bo z njim napeljala elektrika tudi v one ulice, kjer je doslej še ni. Izvoljen je bil ponovno stari odbor s predsednikom g. inž. Mikušem. — Premovanje živine se bo pri nas vršilo 13. junija. — Na binkoštno nedeljo sta se v naši cerkvi poročila g. črna Vereš Terezija in g. Litrop Matija, uradnik v mestni tovarni v Litiji. Bog daj srečo!

Bratonci. Na binkoštni ponedeljek smo imeli letno prošenje, na katerega je prišlo mnogo ljudi iz bližnje in daljne okolice. Vse bi nam ostalo v najlepšem spominu, če se popoldne ne bi spoprijeli neki vročekrvneži iz sosednjih vasi ter s krvjo omadeževali tako pomemben praznik. — Kdaj bo že takemu divjaštvu konec?

Crensovec. Pri nas bo 12. junija prvo premovanje plemenske živine, ki ga priredi Zveza selekcijskih društev za simodolsko govejo živino. Plemenska živina, ki bo pri nas in drugod najboljše ocenjena, se bo lahko 25. junija razstavila na »Prekmurškem tednu« v Murški Soboti.

Turnišče. Ob koncu prejšnjega meseca je bil pri nas sejum, ki je bil zelo dobro obiskan. Ob zaključku se je zgodil tale zanimiv dogodek. Nekd vinjeni brusar pride v trgovino ter zahteva plačilo za brušenje škarij. Trgovec zahteva svoje škarje, nakar bo plačal. To je brusar tako razkačilo, da je začel na cesti na ves glas vpiti, da je škarje vrnil, a mu trgovec noče plačati, zato mu bo razbil trgovino in hišo pognal v zrak. Začevno je uredil varnostni organ, ki je škarje našel v brusarjevem žepu in jih vrnil lastniku. — Ti ljubi alkohol, koliko ljudem zmešaš pamet!

Turnišče. Pred dnevi je neki naš izseljenec pisal v domovino pismo, v katerem je bila tudi sledeča zanimivost, ki je vsekakor vredna, da zanjo zve širša javnost. Nemški škof dr. Berning, ki je pred nekaj leti prepotoval tudi Jugoslavijo, se živo zanima za dušno pastirske potrebe naših izseljencev. Pozval je svoje duhovnike, naj po svojih močeh skrbijo tudi za katoliške izseljence iz Jugoslavije. Dva kaplana na

motornih kolesih obiskujeta naše izseljence ter jim nudita priliko za sv. spoved in jim delita slovenske knjige. Pač tolažljivo za nas!

Petešovec. Splošno je znano, da je pri nas povodenj že več let povzročala ogromno škodo. Tudi letos je Mura približno istega datuma kot lani tako močno narasla, da je začela groziti s poplavami. Vendar pa letos nismo bili v takem strahu in nevarnosti, ker smo s podporo banske uprave v znesku 15.000 din zgradili nasip, ki je besneče valove deroče reke zadržal. Sicer nasip še ni bil dovolj dolg, a tam se je ljudem po trdoplnem delu posrečilo vodo zadržati ter polja in vas obvarovati pred veliko nesrečo.

Gomilice. Pri nas se že sedaj pripravljamo za novo mašo, ki jo bo julija daroval g. Gjurjan Jožef, naš domačin.

Sv. Sebeščan. Naše delavstvo v tujini se dobro zaveda, da mu je potreben dober katoliški časopis in si naroča »Slov. gospodarja«. Do sedaj si ga je že naročilo 24, čita ga pa gotovo do dve sto naših ljudi, saj je na vsakem marofu do deset ljudi ali pa še več iz naše župnije. Le pridno ga čitajte in ga še drugim priporočajte, mi vam pa obljubimo, da bomo tedensko poročali v njem vse važnejše dogodke.

Sv. Sebeščan. Lansko leto smo si postavili res lep Prosvetni dom, ki bi bil v ponos večjim in

bogatejšim krajem. Dom smo zgradili z lastnimi žrtvami in zato ga smamo tudi ceniti. Tudi drugi bi si radi postavljali domove, pa čakajo le vse na podpore, sami si pa ne upajo nič začeti. Vsem takim kliče: le korajžno na delo! Če vam dom postavi kakša posojilnica ali oblast s svojimi podporami, ne bo tak dom vaš, ker pač niste zanj nič žrtvovali. Poglejte nas, nismo si še dobro odpočili od težkega dela lansko leto in že spet delamo načrte, kako bomo še zidali. Le začeti je treba, saj je začetek polovico konca. — Naši ljudje so pa res požrtvovalni. Gotovo je naša župnja ena najbolj siromašnih v Prekmurju, šteje le okrog tisoč faranov in smo v dveh letih dobili novo stolpno uro, popravili fupnišče, dobili nova križa na pokopališču in med poljem, druge manjše stvari v cerkvi, krona vsega je bil naš dom, ki je vreden nad sto tisoč dinarjev in zdaj bomo dali zopet siliti cerkev. Cerkev je bila slišana pred 30 leti in je res že v slabem stanju. Načrt in skice dela akademski slikar g. Jakob Karel, naš domačin. To bomo predložili škofijstvu in s slikanjem bomo začeli že v mesecu juliju, če škofijstvo načrt odobri. Stalo bo okrog deset tisoč dinarjev. Denar bomo imeli v tem času že zbran, če nam bo Bog pomagal. Ko se naše delavstvo v jeseni vrne, bo veselo svoje lepe cerkvice.

Trinajsti občni zbor Vinarskega društva

Dne 4. junija je pričel v Šmarju pri Jelšah 13. redni občni zbor Vinarskega društva, katerega je vodil g. predsednik Ivan Šerbinek iz Svečine, ki je pozdravil g. okrajnega načelnika dr. Kartina, poslanca dr. Ogrizeka, šmarskega župana g. Turka, zastopnika KZ, kmetijske referente iz vseh krajev Slovenije in vinogradnike. Nato je pozdravil zborovalce šmarski župan Turk z željo, da bi zborovanje obrodilo obilne sadove za dobrobit slovenskega vinogradništva. Po poročilu tajnika in blagajnika je predlagal nadzornik Vojska vsemu odboru razrešnico s pohvalo. — Preračun za bodoče leto je določen s 65 tisoč dinarji izdatkov in prav toliko do-

hodkov. — Po desetminutnem odmoru so bile volitve novega odbora, pri katerih je bil izvoljen za predsednika Ivan Šerbinek, banski svetnik iz Vrtič pri Mariboru, za podpredsednika Lojze Zupanič iz Jarenine pri Mariboru, Lojze Janžekovič, posestnik iz Osluševc, za II. podpredsednika, za III. podpredsednika pa je bil izvoljen Franc Kerin, Sv. Križ pri Kostanjevici. Za tajnika in blagajnika je bil izvoljen Novak Josip, kmetijski referent iz Maribora.

„Slov. Gospodar“ stane:

za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.

Sestra se je trpko nasmehnila.

»Piši!«

Začela je narekovati. Helena je hitro pisala. Obe sta bili tako zatopljeni v delo, da nista slišali, da so se vrata odprla.

»Hvaljen Jezus!« se je zaslislalo od vrat sem.

Obe sta pogledali proti vratom. Ostrmeli sta. Pri vratih je stala Alojzija, za njenim hrbtom pa sta se stiskali dve starki.

»Alojzija!« je vzkliknila s. Benigna z glasom, ki je razodeval več veselja kakor ga je hotela izdati. V naslednjem trenutku je že bila spet resna. Molče je poslušala Alojzijino pripovedovanje. Ko je izvedela, za kaj gre, je stopila k štefanovi materi, jo prijela za roko in sočutno dejala:

»Kako strašen udarec je to! A ne obupajte! Bog bo gotovo pomagal!«

Nato je obe ženi peljala v sobo, ki je bila za pisarno.

»Alojzija,« je spotoma dejala, »pojdi v kuhinjo in reci, naj prinesejo za ti gospe obed. Ti pa pojdi k dekletom in z njimi obeduj. Gotovo te bodo z veseljem sprejele.

Alojzija je odšla.

Sestra je starki posadila za mizo. Tudi sama je sedla in poslušala materino pripovedovanje. Ko je starka tožila, da ne more najti dobrega odvetnika, ki bi sina zastopal, se je zamislila.

»Pogum!« je dejala čez čas. »Ga že imamo! Ignacij Kelly bo zagovornik vašega sina. To je po-

šten, zmogel človek in bo gotovo storil vse mogoče, da bo pravica zmagala. Takoj ga bom poklicala.«

Odhitela je v pisarno k telefonu. Odvetnik se je odzval in obljubil, da bo takoj prišel.

Starki sta jedva končali z obedom, ko je stopil v sobo mož kakih tridesetih let in se je predstavil za odvetnika Kellyja.

Ker starki nista znali dobro angleško, odvetnik pa ni obvladal poljščine, je sestra opisala primer.

»Vse storim, kar bo mogoče,« je odvrnil odvetnik. »Sedaj bi še rad s fantom govoril in bi rad, če bi me mati in druga gospa spremljali.«

Starki sta vstali, nakar so vsi trije odšli. Sestra je zadovoljno zrla za njimi. Zdelo se ji je, da boljšega zagovornika ne bi mogla najti kakor je Kelly. Nekaj časa je še mislila na stvar, potem je poklicala Heleno in Anito ter njima narekovala. V tem je popoldan minul in začelo se je temniti. Sestra je odposlala dekleti in začela podpisovati napisana pisma. Tedaj se je spomnila, da se je Alojzija vrnila.

»Upam, da ni odšla iz hiše, ne da bi se poslovila,« je rekla na tihem.

Vstala je in šla iskat deklico. Našla jo je v sobi, v kateri je štirinajst bolehnih oskrbovank v prostem času molilo in se razgovarjalo. Sedaj so bile vse zbrane okrog Alojzije, ki jim je pripovedovala o groznem zločinu. Sestra je obstala pri vratih in poslušala.

»Grozno!« je slišala glas ene poslušalke. »Kako je mogoče kaj takega. Uboga mati, kaj bo z njo. Gotovo zelo trpi.«

vil se je po mestu dolg sprevid pogrebcev, od katerih je večina menda res prišla k pogrebu ne toliko zaradi globokega žalovanja nad pokojnikom in z željo, da mu izkaže poslednjo čast, pač pa iz radovednosti, kako bodo tega ribiča, položenega v ribiški čoln, pokopali. Po pogrebnih molitvah so pogrebel odnesli čoln s truplom pokojnega ribiča na pokopališče, kjer je bila zanj izkopana jama. Vanjo so položili čoln s truplom in ga zagrebili. Še po smrti se ni mogel ločiti od čolna.

—
Drevesa v Parizu in Berlinu

V Parizu so našli na mestnem ozemlju 66.247 javnih dreves, v Berlinu pa nad 600.000 javnih in zasebnih dreves. Med slednjimi prevladuje slovanska lipa

Mladinski tabor

V MARIBORU

V DNEH OD 29. JUN. DO 2. JUL. 1939

Velike vozne ugodnosti

Za vse udeležence mladinskega tabora je pripravljalnemu odboru uspelo doseči velike vozne ugodnosti. Članstvo ZFO in ZDK ima pravico do četrtinske, vsi ostali pa do polovične voznine na železnicah. Ta ugodnost bo dala tudi nečlanem in vsej naši javnosti možnost, da se udeleži mariborskega tabora. Moški se prijavite pri domačem fantovskem odseku, ženske pa pri dekliškem krožku, če pa odseka, oziroma krožka ni, pa pri župnijskem uradu. Ob prijavi boste dobili vsa potrebna navodila. Za pravico do polovične voznine je potrebna taborna knjižica, ki jo dobite s tabornim znakom za 5 din tam, kjer se prijavite. Natančna navodila v zvezi z znižano voznino smo objavili v zadnji številki »Slov. gospodarja«, najdete pa jih tudi v taborni knjižici. Prijavite se takoj, a najpozneje do 10. junija, ker mora pripravljalni odbor imeti zadnje prijave najpozneje 12. junija.

Ljudsko petje

V pevskem pogledu bo najvažnejša točka na taboru ljudsko petje pri sv. maši. Pele se bodo naslednje pesmi: »Jezus naj živi«, »Lepa si, lepa si roža Marija«, »Zdaj bomo videli«, »Povsod Bog«. Pripravljalni odbor je vzel fantovskim odsekom in dekliškim krožkom poslati note teh pesmi, da bi se jih mogli dobro naučiti. Gre predvsem za pesmi »Zdaj bomo videli« in »Jezus naj živi«, ker se bosta ti pesmi prvič ljudsko peli. Prosimo vse odseke in krožke, da na primeren način poskrbijo za to, da se bodo te pesmi pele že pred taborom v domači cerkvi, da se jih bo čim več ljudi priučilo. Stopite radi tega v stik s gg. organisti, ki vam bodo gotovo radevolje pomagali.

Taborni sklad

Priloge za tabor in tabor sam zahtevajo ogromnih denarnih sredstev. Zato sta Zveza fantovskih odsekov in Zveza dekliških krožkov odredila posebno nabiralno akcijo za taborni sklad, za katerega morajo nabirati člani odsekov in članice krožkov mariborske in celjske podzveze. Ker se vsi odseki in krožki niso poslali prispevkov in obračuna, nujno poziva pripravljalni odbor tem potom vse odseke in krožke, ki svoje dolžnosti še niso izvršili, da takoj nakažejo denar in pošljejo obračun.

Prijave

Nujno opozorilo fantovskim odsekom in dekliškim krožkom!

Te dni ste dobili od pripravljalnega odbora prijavnice s potrebnimi navodili. Nujno vas pozivamo, da jih takoj izpolnite in z obratno pošto vrnete pripravljalnemu odboru. Pazite posebno, da boste na vsa stavižena vprašanja res natančno in točno odgovorili. Da bodo vaši odgovori čim bolj natančni, skličite sestanek vseh, ki se nameravajo udeležiti mariborskega mladinskega tabora. Na osnovi podatkov, ki jih bomo dobili iz vaših odgovorov na prijavnice, bo pripravljalni odbor pripravil dovoljno število prenočišč, oskrbel dovoljno prehrano, naročil potrebno število posebnih vlakov itd. Sploh je od točnosti teh prijav odvisna skoraj vsa zadnja in najvažnejša priprava za tabor. Zadnji dan, ko mora imeti pripravljalni odbor vaše prijave v rokah, je 12. junij. Opozarjamo, da bomo mogli nuditi vse ugodnosti le prijavitelcem onih odsekov in krožkov, ki se bodo točno držali naših navodil in v redu odgovarjali na vse naše pozive!

NI NEDELJE — BREZ »NEDELJE«, ki je edini verski tednik Slovencev. Če le moreš, si ga naroči. Mnogi ga naročijo svojim v tujino ali če grede po svetu, pa so v nevarnosti, da bi pozabili na sveto vero. »Nedelja« je list vsake katoliške družine! Piši po izvod na ogled na upravo: Maribor, Koroška cesta 5!

Taborne knjižice in znake

Smo poslali le onim odsekom in krožkom, ki so jih naročili na vposlani naročilnici in vnaprej plačali po položnici, ki smo jo naročilnici priložili. Ako kateri odsek ali krožek pomotoma te naročilnice ni dobil, naj taborne knjižice in znake naroči po dopisnici na naslov: Pripravljalni odbor za mladinski tabor v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, in po nakaznici pošlje tolikokrat po 5 din, kolikor knjižic in znakov želi. Po 20. juniju tabornih knjižic in znakov ne bomo več razpošiljali, ker bo pisarna preobložena z drugim delom. Pohitite torej z naročilom!

Konjenica

V sprevedu dne 2. julija bo nastopila tudi konjenica. Vse naše člane, ki so služili vojake pri konjeniških enotah, in one, ki znajo dobro jahati, pozivamo, da se takoj imenoma priglase pripravljalnemu odboru. Imeti morajo sveda fantovski krog, črna usnjena škornje z ostrogami in bele rokavice. Vojaška oblast nam bo dala na razpolago okoli 60 konj z vso opremo. Ker pa bo udeležba članov-konjenikov večja, prosimo vse one, ki so iz krajev, kjer imajo primerne jahalne konje, da jih pripeljejo s seboj v Maribor. Kdor od teh ne bi imel jahalne opreme, mu bomo opremo oskrbeli mi. Priglasite se takoj! Sporočite, ali pripeljete konja s seboj in ako potrebujete opremo in kateri del.

Naše geslo te dni je:

Kdor je naš, pojde z nami v Maribor!

Stotisočletni nosorog

V Napačju na bivšem Češkoslovaškem, kjer so odkrili že mnogo prazgodovinskih zanimivosti, so našli okostje velikega predpotopnega nosoroga. Strokovnjaki ga cenijo na kakšnih 100.000 let. Dragoceno najdbo z vso skrbjo odkopavajo in jo bodo shranili v prazgodovinskem muzeju v Brnu.

Modna norost

Na pariških cestah je videti že nekaj časa novo modno norost. To so psi, ki jih pobarvajo po volji njih lastnikov, oziroma lastnic, tako, da lahko srečaš najbolj pisane pse. Od jarko rdečih do temnozelenih dobiš vse odtenke. Tudi belo-črno karirane pse je bilo videti na pariških ulicah.

»Ne verjame, da bi sin bil morilec,« je dejala Alojzija. »Pravi, da je tako nedolžen, kakor je bil v otroških letih.«

»Tudi jaz tako mislim!« je pripomnila druga poslušalka.

»Mislim, da ni naša stvar, soditi o tej zadevi,« je rekla tretja poslušalka. »Samo Bog vidi v srce. Edino, kar lahko storimo, je to, da za vse molimo — posebno za nesrečno mater. Čim več mislim na njo, tem bolj želim, da bi Bog rešil njenega sina. Sicer pa, če je nedolžen, se bo itak kmalu rešil.«

»Ni gotovo!« je odkimala Alojzija. »Ravno pred nekaj dnevi sem čitala, da so nekoga obesili zaradi umora, pozneje pa se je izkazalo, da je bil nedolžen.«

Poslušalka je prevzela groza.

»Potem moramo še bolj goreče moliti!« je vzdihnila ena z drhtečim glasom. »Prosil bomo Marijo, naj ga čimprej reši, če je nedolžen; ako pa je kriv, mu naj izprosi pri Bogu milost, da ne bo obsojen na smrt.«

»Da, moliti bo treba!« se je sedaj oglasila s. Benigna. »In še nekaj: svoje trpljenje darujte Bogu za ubogo mater in nesrečnega sina.«

Ženske so z odobravanjem sprejele ta predlog. Čutile so, da bodo lažje prenašale svoje nadloge, če bodo imele pred seboj tako plemenit namen.

Sestra je namignila Alojziji in šla iz sobe. Dekle ji je molče sledilo v pisarno.

»Sedi in povej, kako ti gre!« je odločno dejala sestra.

Alojzija je dvignila glavo in naglo sekala s trepalnicami, da bi zadržala solze.

»O, hvala, draga sestra, čisto dobro se počutim.«

»Hm! Ni videti na tebi. Vzbujaš sum, kakor da bi se bilo s teboj nekaj zgodilo. Si še vedno pri Skanlonu?«

»Ne-e! Pustila sem ga, ker nisem bila zadovoljna niti z njim, niti z delom.«

Sestra se je nasmehnila.

»Vedela sem, da ne boš zadovoljna. In kaj počneš sedaj?«

»Nič.«

»In kake načrte imaš?«

Alojzija je skomizgnila z rameni.

»Kakor vidim, nimaš nikakih načrtov. To me veseli. Poslušaj! Takoj pojdi domov in spravi svoja stvari sem! Prejšnje sobe ti ne bom mogla dati, ker sta v njej dve drugi dekleti. Začasno boš v Helenini sobi. Pri nas boš ostala in obiskovala visoko šolo. Predavanja so se začela šele pred enim tednom. Kar si zamudila, boš lahko nadomestila.«

Alojzija je molčala. Sestrine besede so vzbudile v njej silno radost, a skrivala jo je, ker ni hotela izdati, da jo je življenje v službi razočaralo.

»No?« je vprašala čez čas sestra. »Kaj rečeš nato?«

»Hvala lepa, draga sestra! Če hočete, ostanem.«

Nato je odšla po svoje stvari. Sestra je smehljaje zrla za njo.

(Dalje sledi)

Naši rajni

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Kakor naša je nebo dovolilo en lep dan, da se je mogel na dan po godu Marije Pomočnice vršiti prav veličasten pogreb njene vrie častilke Marije Turin ali Turinove matere. Prej vedno tako mladostno krepka je ob koncu svojega 90. leta začutila bolezen, ki jo je po preteku pol leta izročila smrti. Bila je prava slovenska krščanska mati; zato pa sta ji hčerki iz prvega zakona — vria upokojena učiteljica Marija in Neža Osejnak — lajšali in sladili na domu leta visoke starosti; sinovi pa — razkropljeni po svetu do Beograda in čez morje — so se z družinami zbirali okrog nje in ji napravljali veselje. Kakor je poprej dan na dan veliko premolila, zlasti cele ure v cerkvi, tako je tudi njena bolezen bila ena velika molitev in daritev, zato pa tudi smrt tako lepa. Na zadnji poti so jo spremili štirje duhovniki — tudi rojak, g. gvardijan p. Gabrijel iz Maribora — ter med veliko množico ljudstva številni sorodniki in prijatelji družine, izmed katerih je ob odprtem grobu za domačim g. župnikom spregovoril posebno lepe poslovljne besede g. Kravos iz Maribora. Zaloval je ob grobu s svojo soprogo najstarejši sin Viktor, postajena-čelnik v pokoju, dočim sin Anton, ker je bil po opravih iz Beograda odsoten, ni mogel pravočasno dobiti obvestila; Ludovik je v Južni Ameriki; z Maksom pa, ki je namestnik poveljnika policijske straže v Mariboru, se je udeležilo pogreba tudi lepo zastopstvo policijske straže s poveljnikom g. Finžgarjem vred. Naj blaga mamica uživa blaženstvo v Bogu! Vsem preostalim pa iskreno sožalje!

Fram. V maju so umrl: Karel Florjančič, posestnik v Koprivniku; Jožefa Čer-

Pri težki stolci, napetosti, glavobolu zaradi zaprtja očisti ena do dve čaši naravne »Franz-Josefove« grenke vode prebavne organe. »Franz-Josefova« vodo lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

15.

Alojzija je bila vsa srečna v zavodu. Po izkušnjah, ki jih je nabrala v času službovanja, je v polni meri znala ceniti dobroto, ki jo nudi tih zavod mladim dekletom. Pridno je obiskovala visoko šolo, v prostem času pa pomagala prednici s. Benigni.

Nekega dne jo je s. Benigna presenetila s sledečim vprašanjem:

»Alojzija, gospod Kelly, ki je štefanov zagovornik, potrebuje tipkarico, ki bi mu vsak dan nekaj ur pomagala. Ali bi hotela prevzeti to službo? V učenju te ne bo oviralo, ker bi dve do tri ure na dan lahko pogrešala.

Alojzija je pogledala Kellyja, ki je sedel za mizo. V hipu se ji je zazdelo, da je mladi odvetnik zelo lep mož. Razen tega je njegov obraz pričal o prestanem trpljenju. Vse to je ugodno vplivalo nanjo in dasi na odvetniško pisarno ni rada mislila, je ljubeznivo odvrnila:

»Z veseljem bom pomagala!«

Kelly je vstal in stopil k njej.

»Najbolje bo, če tudi vam takoj povem, kar sem povedal sestri Benigni, da sem namreč začetnik in ne morem imeti stalne tipkarice. Morda ne boste zadovoljni s petimi dolarji tedenske nagrade.«

»Denar ne šteje!« je odločno odvrnila Alojzija.

Sestra je zadovoljno prikimala.

»Hvala lepa, gospodična!« se je priklonil odvetnik. »Če ste res zadovoljni, prosim, da bi takoj šli z menoj. Ali dovolite, sestra Benigna?«

nej, vdova v Češnjevcu, in Genovefa Zigart, mati v 47. letu, ki zapušta moža in nedoletne otroke. Naj v miru počivajo — žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Andraž v Halozah. Po dolgotrajni bolezni je v sredo, 1. junija, izdihnil svojo dušo Janez Kmetec iz Strmca. Rajnemu želimo večni mir — žalujočim pa izrekamo naše sožalje!

Brežice. Dne 30. maja je umrla v 84. letu starosti Marija Krulc iz Sv. Lenarta 64. Bila je 33 let naročnica »Slov. gospodarja«. Blagopokojni svetila večna luč — žalujočim preostalim naše sožalje!

Rimske Toplice. Rekdokdaj se zgodi, da zakonca umrje tako v bližnjem času kot se je to zgodilo pri nas. V petek, 26. maja, je umrla v Lokavcu Jožefa Brajda, žena mlinarja, v starosti 75 let. Teden dni pozneje, 2. junija, pa njen mož Janez, mlinar v Lokavcu, v starosti 77 let. Oba sta dalj časa bolehala. Rajni Brajda je bil svest naročnik »Slov. gospodarja« in drugih naših listov. Doma je bil iz št. Janža na Dolenskem, njegova žena pa od Sv. Križa pri Kostanjevidi. Počivajta v miru! — žalujočim naše sožalje!

*

Društvene vesti

Mladinski dan v Račah. Cvet katoliške mladine, organizirane v fantovskih odsekih in dekliških kroških Slomškovoga okrožja v Mariboru, praznuje svoj praznik dne 11. junija v Račah. Mladina hoče pokazati svojim staršem in onim, ki so jo vzgajali, kaj zna in da se zvesto oklepa vere svojih očetov, da je zvesta slovenskemu narodu in njegovemu narodnemu izročilu ter jugoslovanski državi. Zato vsi, ki so istih misli, naj bodo stari ali mladi, z našo mladino v nedeljo, 11. junija, v Rače!

Slovesna blagoslovitev Slomškovoga doma v Slovenski Bistrici. V nedeljo, 4. junija, so Slovenjebistričani obhajali izredno slovesnost, ko so ob priliki slovenjebistriškega okrožnega nastopa fantovskih odsekov in dekliških krožkov izročilo namenu nov Slomškov dom. Slovesnost se je začela ob 9 z velikim obhodom po mestu, v katerem je korakalo nad 200 fantovskih krojev, še več pa deklet v krojih in velike množice katoliške mladine in odličnikov v civilnih oblekah. Ob desetih se je pričelo cerkveno opravilo s verskim nagovorom ravnatelja Tiskarne sv. Cirila g. Hrastelja. Sv. mašo je daroval zlato-mašnik g. monsignor Vreže, ki je po sv. maši imel na navzočo mladino lep govor, nakar je v imenu Slomškovoga družine blagoslovil novi prelepi dom. Sledilo je zborovanje, na katerem so poleg domačinov govorili še okrajni načelnik g. Ellec kot zastopnik g. bana, pokrovitelja prire-

ditve, ter ravnatelj Spodnještajerske hranilnice g. prof. Rihter. Lepa slovesnost se je zaključila s popoldanskim nastopom mladine, na katerem so vzbudile posebno pozornost članice dekliškega kroška iz Makol, ki so v narodnih nošah izvajale krasno simbolično vajo »sirota«, ter fantovski odsek in dekliški krožek od Sv. Marka, ki sta v narodnih nošah izvajala krasen venček narodnih plesov. Vrii gostje od Sv. Marka so morali svoja izvajanja ponoviti, tako so navzoče navdušili s svojim nastopom. Prireditve se je zaključila v najlepšem redu.

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Tukajšnji fantovski odsek in dekliški krožek priredita na dan presv. Rešnjega Telesa, 8. junija, ob treh popoldne Meškovo igro »Matič«. Prijatelji lepe igre prisrčno vabijeni!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo, dne 11. junija, ima društvo »Ljudska knjižnica« svoj redni letni občni zbor. Vabijo se vsi člani, da se gotovo udeležijo tega občnega zbora. Novi člani so dobrodošli!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Prosvetno društvo ponovi na Telovo po večernicah prekrasno dramo v štirih dejanjih »Materinsko srce«. Na materinski proslavi je ta igra žela sijajni uspeh.

Šmarje pri Ješah. Dne 20. avgusta bo pri nas velika prosvetna prireditve, mladinski tabor za člane fantovskih odsekov in članice dekliških krožkov vsega šmarško-rogaškega okrožja. S to

»Da!«

Alojzija je odhitela v sobo po klobuk in plašč. »Kako je z ono zadevo?« se je sestra obrnila k odvetniku po dekletovem odhodu.

»Ne morem reči nič gotovega, ker še nimam zbranih vseh podatkov. Včeraj sem bil pri fantovi materi. Velika reva je. Leži in strada. Kaj bo z njo, če sina obsodijo.«

»Sem jo bomo morali spraviti. Sicer so vse postelje zasedene, toda neki kotiček se bo že našel.«

»Sestra, ali ne boste hudi, če vas bom nekaj vprašal?«

»Kar vprašajte!«

»Kakor vem, skrbite za kakih štirideset ljudi. To dosti stane. Od kod dobivate potrebne stvari?« Sestra se je nasmehnila.

»Dobri Bog nas hrani ko ptice v gozdu. Često ni v blagajni niti počenega groša, a ko je stiska največja, pride nenadna pomoč, in sicer navadno od takih strani, od katerih je ne pričakujemo.«

Med sestrinim pogovorom je Kelly segel v žep, potegnil iz njega petdolarski bankovec — morda vse svoje premoženje — in ga izročil sestri.

»Naj bom sedaj jaz tista nenadna pomoč.«

Sestra je odklonila dar.

»Gospod odvetnik, vi sedaj bolj rabite denar ko jaz. Pozneje, ko boste bogati, rada sprejemem vašo pomoč.«

Odvetnik je v zadregi vtaknil denar v žep.

(Dalje sledi)

Zadnji par

Neka gospa je hotela kupiti nogavice za moža. Trгоvec ji je pokazal vse nogavice, ki jih je imel na zalogi, a gospe se nobene niso dopadle.

»Več res nimate?« je vprašala trgovca.

»Ne!« je ta odvrnil.

»Kaj pa, če še vendar imate kakšne, ki jih nisem videla?«

Sedaj je trgovec jezno dejal: »No, en par nogavic še imam, ki jih niste videli: na nogah!«

Gospa je zardela, kupila en par nogavic in hitro odšla.

V gostilni

Tujec: »Koliko stane obed?«

Natakar: »Dvanajst dinarjev.«

Tujec: »In večerja?«

Natakar: »Osem din.«

Tujec: »Dajte mi eno večerjo — za obed.«